

IDentita

Kdo jsem?

Úvodník: Jaká je má identita?

Nedávno skončily volby do krajských zastupitelstev a senátu. Někteří z vás volit šli a někteří zase ne. Tento úvodník ovšem není o volbách a mém politickém přesvědčení. Mnozí z vás ví, že v našem sboru, resp. stanici Apoštolské církve, není místo pro politické otázky či názory, které jsou prostředkem k hádkám a různým rozdělením. Mějme na mysli snahu eliminovat, čili vylučovat, tyto hádky a rozpory, které nás lehce odvedou od Božích věcí. Protože Bůh přišel zachránit jak komunistu, tak „pravičáka“, ale také i nacionalistu, či osobu

jakkoliv smýšlející. A jako Boží děti máme **usilovat a zachovávat jednotu Ducha ve svazku pokoje**, tak jak je napsáno v Efezkým 4,3 (CSP). Proto jste již mnozí ode mne slyšeli, že naše politické přesvědčení je otázkou každého z nás, a proto rozhodnutí koho volit, je záležitostí mezi tebou a Bohem. Ale ať už volby dopadly jakkoliv, je zapotřebí se za naše vládcy modlit, ať už v našem městě, obci, či na kraji nebo ve vládě. *Především tedy prosím, aby se konaly prosby, modlitby, přimlavy a děkování za všechny lidi,*

Obsah

Úvodník	1
Mám na to čas	2
Perlička	4
Pohlédnutí	5
O duchovní růstu	6
Sborová knihovna	7
Pravidelná setkání	8
Rozpis služeb	8
Narozeniny slaví	8

krále a za všechny ty, kdo jsou ve vysokém postavení, abychom mohli vést tichý a pokojný život ve vší zbožnosti a důstojnosti. (2. Timoteovi 2,1-2 CSP).

Jakou mají výše uvedené myšlenky spojitost s názvem článku *Jaká je má identita?* Na to se podíváme níže. Z výsledku voleb jsem uviděl jeden princip, který mne nejen oslovil, ale skrze který ke mně Bůh začal promlouvat. Je to princip IDENTITY. Pozorně si nejdříve všimněme, že strany, které měly úspěch, mají svou jasnou identitu. Nebo-li jinak řečeno, její členové ví, čemu věří a ví, jaká je jejich identita a stojí si za svou identitou. A tady o politice skončím a zaměřím se na život křesťana v našem sboru či společenství.

Chci se tě, drahý bratře a sestro, zeptat: „Jaká je tvá identita?“ „Čemu věříš?“ „S čím se ztotožňuješ?“ Dovolil bych si říct, že je to otázka našeho duchovního života či smrti. Jelikož jestli jako křesťané nebudeme mít jasnou identitu nejprve v Kristu a neztotožníme se s ní, těžko obstojíme ve zkouškách a bojích. Nejasná identita ve světě, ve kterém žijeme, způsobí, že splyneme s davem a svět nás pohltí. Nepřijetí své identity apoštolské církve, které jsem členem, způsobí, že naše stanice sboru, obávám se, ztratí svou chuť a stane se vlašnou v Božích ústech. Jestli nebudeme mít jasnou identitu v rodině, ať už v rolích, do které nás Bůh postavil, či postavení jako křesťana, budeme horko těžko zvládat její chod. Nepochopíme-li svou identitu ve vztahu k autoritě, naše šance žít poddaný život Bohu je mizivá. A

co se stane, když k tomu všemu **ztratíme** svou identitu?

Učedníci Ježíše Krista měli jasnou identitu, stejně jako místní církve v Jeruzalémě a v dalších městech, které učedníci zakládali. V celé historii lidstva můžeme vidět, jak lidé nalézali v Kristu svou identitu a potažmo i v rodinách, manželstvích, a byli schopni s touto identitou žít v tomto světě a přinést změnu. Přes boje a zápasy mnozí křesťané udrželi svou identitu ve vztahu k autoritám a církve se stala pulzující životem, schopna přežít jakékoliv pronásledování, že ji ani brány pekla nepřemohly. Chci tě, drahý bratře, sestro a příteli, pozvat na dvouměsíční úžasnou „výpravu“ tématem o IDENTITĚ, kde je mým přáním a modlitbou, abys svou identitu našel, upevnil a uchopil. Také věřím tomu, že kdykoliv budeš číst naše sborové listy pod názvem IDentita, bude tě obohacovat, budovat, povzbuzovat a vést blíže ke Kristu.

Váš bratr v Kristu Roman V.

Svědectví: Záložky

Moje mamka, které bude brzy 89 let, se poslední dobou hodně v mysli zabývala svým zdravotním stavem. Byla znepokojena tím, že hodně zapomíná, nemůže si vybavit vzpomínky nebo jména a také tím, že jí nebývá zrovna nejlépe, trpí pocitem slabosti a malátnosti. Ve svých myšlenkách se viděla už jako neschopná stará žena odkázaná na péči druhých. Nemohla na to přestat myslet, mluvila o tom, trápila se tím. Mrzelo mě to, říkala jsem si, že věřící člověk se přece nemá trápit, ale svoje starosti má dát Bohu. Jednoho večera mamka přišla s prosbou, že by potřebovala nové záložky do Bible. Měla tam místo nich nastrkané kousky novin. A tak mě napadlo, že jí udělám jednu nebo dvě záložky, na které jí napíšu nějaký verš z Bible, který se týká starosti. Matně jsem si vzpomněla na verš: *Uval na Hospodina cestu svou a slož v něm naději svou, On zajisté všechno spraví* (Žalm 37,5). A tak jsem ho začala psát na první záložku. Úžasné bylo, že jsem ještě tento verš nedopsala a už se mi v hlavě objevil další verš obsahující zaslíbení nebo povzbuzení vhodné do situace mamky, a tak jsem těch záložek napsala asi deset. Pak jsem se nad nimi modlila a prosila Boha o požehnání pro mamku skrze tato

Jeho slova a záložky jsem jí odnesla. Ještě ten večer nastala obrovská změna v mamčině chování. Chmury odešly a v jejích očích se objevila radost a nová chuť do života. Díky Bohu za to. Mohla jsem si tak znovu uvědomit, jak je Boží slovo mocné a životodárné. Později mi došla ještě jiná věc. Vždycky jsem si říkala, že ke mně Bůh nemluví, nebo že nejsem schopná slyšet Jeho hlas. A teď mi došlo, že to byl On, kdo mi dával verše, které chtěl mamce připomenout a kterými ji chtěl povzbudit a znovu ujistit, že On má vše pod kontrolou a že je věrným Bohem, který svá zaslíbení neříkal jen tak do větru.

Dana Z.

Svědectví: Světlo

Světlo je v životě velice důležité a nemluvě o světle, které potřebujeme ke svícení, když jedu ve tmě autem. Již po několikáté se mi stalo, že mi praskla přední žárovka u našeho auta. Bylo to již po několikáté a tak jako vždy jsem si naplánoval cestu do Jihlavy do autorizovaného servisu, kde běžně chodívám, aby mi žárovku vyměnili. Důvod mého rozhodnutí byl velice jednoduchý. „Proč bych se měl trápit a složitě měnit žárovku, když mi to v servisu vymění do pěti minut? Vždyť mi to poprvé trvalo asi hodinu, a stejně jsem to udělal špatně“, řekl jsem si. Ale někde ve svém nitru jsem si tak trochu postěžoval Bohu a řekl jsem mu: „Pane, ty víš, že bych si rád tuto žárovku dokázal vyměnit sám, ale mám strach se do toho opět pouštět po zkušenosti z mé první výměny.“ Po celou dobu jsem s Bohem tak trochu zápasil a ptal se ho, jestli by mi dal dostatek moudrosti a schopnosti tuto žárovku vyměnit, která je opravdu špatně dostupná a je potřeba k tomu kus zručnosti. Po necelé hodině jsem stál v autoservisu s otázkou bezplatné výměny jako vždy. Ku podivu místní technik neměl čas a já bych musel čekat v pořadníku a navíc se zdálo, že budu tentokrát za práci platit. Při vědomí toho, že jsem měl ještě v bance domluvenou schůzku, jsem se rozhodl, že to nechám na jindy. Na cestě zpátky jsem

se rozhodoval, jestli po mém neúspěchu znovu do výměny této žárovky. Po příjezdu před náš dům bylo rozhodnuto. „Zkusím to,“ řekl jsem si. V košili a oblekových kalhotách jsem otevřel kapotu a začal měnit žárovku. Rukou jsem hmatal a snažil se vyndat světlo. Po chvíli se mi podařilo světlo vyndat, a čekala mne těžší část, nasadit nové světlo. Zrovna přicházela Rut s Lukášem, když jsem uslyšel její slova: „Snad to nechceš dělat sám?“ „Pozdě,“ řekl jsem si v duchu a přitom jsem se k ní otočil, a řekl: „Určitě to zvládnou,“ a přitom jsem se modlil, abych u toho neztvrdnul hodinu. A stalo se, že se mi to opravdu podařilo. Výměna netrvala ani pět minut. Byl jsem vysmátý od ucha k uchu a chválil Boha za zázrak. Byl jsem Bohu vděčný za to, že jsem se k danému problému postavil čelem, i když má první zkušenost byla velice negativní a na dlouhou dobu mě odradila od toho, abych to podruhé zkusil sám. Víím, pro někoho by to byla maličkost, ale pro mne ne. Znovu jsem si tak připomenul, že nesmím vzdávat věci po prvním neúspěchu a nezdaru a neustále důvěřovat Bohu a zkoušet věci znovu a znovu. Bůh je opravdu dobrý a další žárovku budu měnit taky sám.

Roman V.

Svědectví: Houpačka

Máme na dvoře nad chodníkem, mezi dvěma tyčemi, zavěšenou houpačku. Je to takové zelené kolečko ve

tvaru kvítku a ze středu jde lano. Koupila jsem ji pro vnoučata, ale kdo si jí nejvíc užívá, jsem já. Snad po každé, když jdu na dvůr, se pohoupu. A ve čtvrtek, to bylo 29. září, k večeru, jsem šla jen tak v pantoflích na dvůr a zhoupala se. Při zpětném letu jsem se nějak vytočila z dráhy a pravou patou nakopla velký kámen, který tam u jedné z těch tyčí měl své místo. S touto patou jsem právě dokončila 10x léčbu ultrazvukem kvůli výrůstkům vzadu na patě, které mi působily při chůzi bolesti. „Auvej, jouvej, co z toho teď bude?“, řekla jsem si. V pátek ráno jsem se na nohu nepostavila. Mirek se za mě modlil. Po chvíli jsem se postavila, ale chodit, to moc nešlo. A večer už to byla krize. Mirek mi znovu dal ruce na nohu a modlil se. A ráno v sobotu vůbec nic. Žádná bolest. Úžasná blažená úleva. „Haleluja! Pane Ježíši, díky!“ A říkala jsem si: „Musím se dnes šetřit, abych mohla zítra do shromka. Mohla bych sice

zůstat doma, ale chci jít, protože tam bude Ježíš mezi námi. On je i doma se mnou, ale tam je víc, protože je to naše společné setkání s Ním.“

V sobotu odpoledne jsem šla na dvůr a užívala si krásu dne, něco zalila, něco vyryla, noha byla v pohodě. Pak jsem zjistila, že zimní jablka už na stromě nedrží. Když jsem je vzala do rukou, zůstaly v nich. Je to o měsíc dřív, než se normálně sklízí. Kdyby přišel větší větřík a déšť, půjdou dolu a rozmlátí se. Vylezla jsem na půdu, sundala bedny, a než se setmělo, byl strom očesaný a jablíčka pod střechou. V noci začalo pršet. Přišla změna počasí.

V neděli jsme přišli do shromáždění tři. My dva a Roman. A byl tam mezi námi Ježíš, tak, jak to řekl v evangeliu Matouše 18,20: „Neboť kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“. Roman měl slovo o tom, že jsme Ježíšovou nevěstou. On si pro nás přijde. A tak, jako při vstupu do manželství si dva slibují věrnost v čase dobrém i ve zkouškách, tak to slibujeme i my Ježíši, protože On je náš ženich. V tom nám pomáhej Bůh

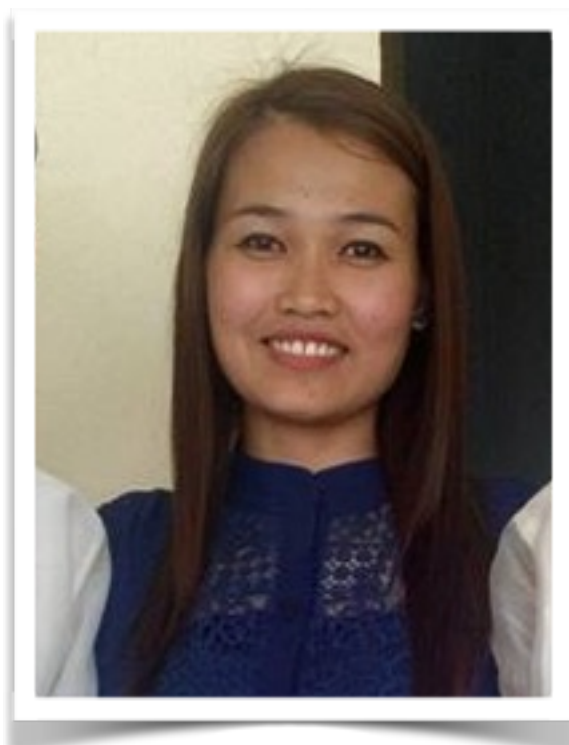
Jindra M.

MISIE

Chona Adlaon je studentka biblické školy na Filipínách, kterou jsme se jako sbor rozhodli finančně podporovat.

Momentálně je před ní poslední semestr studia a připravuje se na to, že po škole bude vyučovat na místní biblické škole na ostrově Bohol, ze kterého pochází.

I když je právě teď semestrální přestávka, Chona spolu s dalšími pracujícími studenty je již ve školním areálu a pilně pracuje.

V **misijním fondu** bylo k 1.10. vybráno **7 123,- Kč**. Tyto finanční prostředky budou rozděleny mezi Chonu a na podporu sirotek ve Rwandě.

Desátky a dary můžete zaslat i bankovním převodem na č. účtu: 2600 438 582 / 2010

V případě pravidelných příspěvků použijte jako variabilní symbol datum narození ve tvaru den, měsíc, rok (např. 020985). Pro účelový dar uveďte do zprávy pro příjemce své jméno a účel, což poslouží pro pozdější získání potvrzení o celkové výši daru při vašem uplatnění slevy na daních. (Např. Misie Rwanda)

Akce:

4.-5.11.2016 – Global Leadership Summit (Brno),

více info na: <http://www.willowcreek.cz/>

4.-5.11.2016 – NOE – zakládání sborů (Vyškov),

více info na: <http://projektnoe.webnode.cz/>

Sborová knihovna

kniha: Joni

autor: Joni Eareckson Tada

Příběh Joni Eareckson, která v dospívání hledá smysl a náplň svého života se stává křesťankou. Přesto je se svým životem nespokojená a prosí Boha o změnu. V sedmnácti letech je po úrazu při skoku do vody hospitalizována v nemocnici a je jí diagnostikováno poranění míchy s následkem ochrnutí všech končetin. Joni podstupuje boj sama se sebou, se svým tělem i vírou. Nechce se smířit s tím, že již nebude moci chodit. Hledá smysl svého zranění a věří v Boží pomoc. Postupně se začne vyrovnávat s trvalostí svého postižení, učí se nezávislosti na cizí pomoci a také kreslit pomocí úst. Díky rodině, přátelům a nezdolné víře v Boží prozřetelnost dokáže se nakonec vyrovnat se svým údělem a pochopit jeho smysl.

kniha: Krok vpřed

autor: Joni Eareckson Tada a Steve Estes

Pokračování knihy Joni. Kolik vnitřních bojů a bolesti prožila, než ji posadili na invalidní vozík, než pochopila, že jí nezbyvá než žít životem, který je zcela odlišný než dosud, než dosavadní představy o budoucnosti...

kniha: Přátelství bez mezí - Jak můžeš pomoci postiženému příteli

autor: Joni Eareckson Tada a Bev Singletonová

V této knize Joni sděluje své pohledy těm, kde jsou tělesně nebo jinak omezeni. Píše z vlastních zkušeností a poznání Bible, zároveň také připomíná svá každodenní rozhlasová vysílání, která byla povzbuzením tisícům lidí. Každý z nás zná někoho, kdo je hluchý, slepý, duševně pomalejší nebo fyzicky postižený. Další milióny lidí trpí neviditelnými neschopnostmi, které člověka přímo ničí. Joni ukazuje, jak Ježíš jednal s lidmi, kteří trpěli svým omezením, a nabízí rady, jak zaměřit svá ochotná srdce a přiložit ruku k dílu.

(Recenze převzata z databazeknih.cz)

zpracovala Rut V.

Pravidelná setkání

- neděle 10:00** - Spolkový dům, Slavonice
neděle 16:00 - Palackého náměstí 39, Dačice
pondělí 18:30 - Beta kurz, Slavonice (zodp. osoba: Roman)
středa 18:00 - Skupinka, Slavonice/Mutišov (zodp. osoby: Adam & Robert)

Rozpis služeb

Datum	DAČICE			SLAVONICE
	Kázání	Vedení	Úklid	Kázání
6.11.	host: Marek Pezlar	Roman	Adam	host: Marek Pezlar
13.11.	Mirek	Roman	Dana	Roman
20.11.	Mirek	Vojta	Vojta	Vojta
27.11.	Roman	Mirek	Adam	Adam

Úklidové skupiny:

Dana (Žanda)
Rut (Roman)

Vojta (Šárka)
Adam (Robert, Michal)

Narozeniny v listopadu slaví

- 3.11.
Ivana Štorková
- 18.11.
Roman Vretonko
- 23.11.
Daniela Tscheplová

Redaktor: Roman Vretonko
 Jazyková korektura: Lenka Turčinková
 Grafická úprava: Rut Vretonko